

talte man i stærke Udtryk, hvad Hast det havde med at fremkomme med et saadant Forslag, at der ingen Grund var til at tvivle om, at vi meget godt kunde komme overens om en ordentlig Finantslov (Stemmer: Hvem har sagt det? Nævn Nogen!) Jeg skylder ikke her at gjøre Regnskab for de Udtalelser, der ere faldne; ville de Herrer nægte det, saa vil det af Tidenden kunne godtgjøres, hvad der er Sandhed. Jeg strider nu videre i min Betragtning, men maa bede Formanden om at stride ind mod de, som det forekommer mig, altfor toilesløse Afbrydelser.

Formanden (Berg): Det er en Anmodning, der er fuldt berettiget.

Sagd: Jeg siger altsaa, at man maa tage Kjendsgjerningerne som det eneste Vidnesbyrd om, hvor en virkelig Beredvillighed til at søge Overenskomst om Finantsloven er, og det er da en Kjendsgjerning, at da der for en Maaned siden fremkom Forslag til en midlertidig Finantslov, da blev det meget stærkt urgeret her, at der ikke var Grund til at antage, at vi ikke kunde faae nogen endelig Finantslov vedtagen, og spørger man mig, hvem der urgerede det, saa vil jeg sige, at den ærede Ordfører for Flertallet (Holstein) henvendte sig til Regjeringen og spurgte, hvor paa den byggede den Mening, at vi ikke kunde blive færdige med en endelig Finantslov. Man udtalte sig da tillidsfuldt om at kunne blive færdig med den ordinære Finantslov, men nu har man ladet en Maaned gaa, og i denne Maaned har man i Dag for sjette Gang den midlertidige Finantslov til Forhandling. Uagtet den bestemte Udtalelse, som er kommen fra Udvalgets Ordfører om, at man er saa beredvillig til Overenskomst med Landstinget, ere vi dog efter en Maanedes Forløb ikke videre, end at Vidnesbyrdet om Flertallets Beredvillighed til Overenskomst foreligger i det Ændringsforslag, som Ordføreren har stillet. Der foreligger Kjendsgjerningen. Tolv Timer før Finantsaaret udløber, efter at en midlertidig Finantslov er kommen til Forhandling for sjette Gang, fremlægges der et Forslag, det er ordlydende stemmende med, det, som Landstinget i Jor erklærede ikke at kunne gaa ind paa, og som det i Har forkastede, da man ikke tog Hensyn til den Erklæring. At der skal større Vidnesbyrd om den Beredvillighed til at søge Overenskomst, der er hos Flertallet, forekommer mig klart. Efter al den Tid, vi have haft til at forhandle den endelige Finantslov, staar Sagen akkurat som tidligere. Hvad Tid Folkethinget har brugt til at forhandle

den endelige Finantslov, vide vi, og hvor megen Tid det har levet Landstinget dertil, vide vi. Ogsaa overfor Udtalelserne om Beredvilligheden hos Flertallet til Overenskomst, vil jeg pege paa disse to Kjendsgjerninger: den Tid, som Folkethinget har haft til at behandle Finantsloven, og den Tid, i hvilken Landstinget har ilet med at gennemgaa Finantsloven gennem alle 3 Behandlinger og tilbagefende den hertil, og endelig det Tidsrum, Folkethinget har haft, efter at Landstingets Forslag til et Fællesudvalg var stillet, og som Folkethinget har benyttet uden at være kommet videre, end vi nu ere komne. Og saa vil jeg spørge, om virkelig de 12 Timer, der ere tilbage af Finantsaaret, finde en fornuftig Anvendelse ved, at man stiller Ændringsforslag af den Bestaffenhed, som det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds her har stillet; selv om det er ledjaget af nok saa varme Bøfter om Beredvillighed til Overenskomst, saa er det ikke i Kjendsgjerninger, at denne Beredvillighed har lagt sig for Dagen. Endnu skal jeg gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Middelfart (Monrad). Han er gjentagende fremkommen med meget stærke Udtryk om den midlertidige Finantslov, som i 1880 kom til at gjælde for hele Finantsaaret, og ogsaa i Dag fremkom han dermed i Form af meget stærke Bebreidelser til Regjeringen. Jeg veed ikke rettere, end at vi alle have været medelagtige i, at den midlertidige Finantslov af 1880 fik en saa lang Varighed, saa at det er en Bebreidelse, som vi vel maa vide fuldt saa godt paahviler os som Regjeringen, thi det ærede Medlem maa erindre, at Grunden til, at den midlertidige Finantslov fik den Varighed, var, at Folkethinget og Landstinget ikke kunde blive enige om den ordinære Finantslov. Naar Thingene altsaa ikke kunde blive enige om den ordinære Finantslov, og det ærede Medlem altsaa bebrejder Regjeringen, at den ikke vil tage imod en midlertidig Finantslov, giver han altsaa kun Regjeringen Udvei til at udstede en provisorisk.

Monrad: Ja, der er en Del Urigtigheder, som forekom i det ærede Medlems Udtalelser. Det er tidt, at man sammenligner den Tid, som Folkethinget bruger til Finantsloven, og den Tid, Landstinget bruger, og mener, at Tiden burde fordeles mere ligelig, men man overser aldeles, at det er en ganske forskjellig Ting at behandle Finantsloven, efter at den er behandlet her, efter at den har været behandlet her i flere Maaneder, efter at den har været 3 Gange til Behandling her, efter at man kender Regje-